

2. Shemshuchenko, Yu.S. et al. (1998), *Yurydychna entsyklopediya: v 6 t.* [Juridical Encyclopaedia : in 6 vol.], vol. 5, Ukr. entsyklopediya, Kyiv, Ukraine.
3. Suharev, A.D., Boguslavskiy, M.M., Kozyr, N.I., Minkovskiy, G.N. et al. (1984), *Yuridicheskii entsiklopedicheskii slovar* [Encyclopedic dictionary of Law], Sovetskaya Entsiklopediya, Moscow, Russia.
4. Kurinnyi, E.V. (2006), “Principles of administrative-jurisdictional process: approach determination, systematization”, *Naukovyi visnyk Dnepropetrovsk state university of internal affairs*, no. 1, pp. 152-157.
5. Tymoshchuk, V.P. (2003), *Administratyvna protsedura ta administratyvni posluhy. Zarubizhnyi dosvid i propozytsiyi dlya Ukrainy* [Administrative procedure and administrative services. Foreign experience and proposals for Ukraine], Fakt, Kyiv, Ukraine.
6. “On Approval of the Programme of Introduction of Quality Management in the Executive Bodies”: Regulation of the Cabinet of Ministers of Ukraine on 11.05.2006 p. № 614, *Ofitsiynyi visnyk Ukrainy*, 2006, no. 20, art. 1435, available at : zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=614-2006-%EF.
7. Golosnichenko, I.P. Tsyhanov, O.G. (2008), *Metodychni rekomendatsiyi shchodo zastosuvannya derzhavnykh standartiv z pytan system upravlinnya yakistyu u MVS Ukrainy* [Methodological recommendations on application of state standards on quality management system in MIA of Ukraine], DNDI MVS Ukrainy, Kyiv, Ukraine.
8. “On the Procedure for Development and Approval of Administrative Regulations of Execution of the State Functions (Provision of the State Services)”: Regulation of the Government of the Russian Federation on 11.11.2005 № 679, available at : http://www.rosuez.ru/docs_base/14007.
9. Ostrakh, M.B. (2013), “Proceeding of administrative services in Ukraine”, Thesis abstract for Cand. Sc. (Jurisprudence), 12.00.07, International university of business and right, Kherson, Ukraine.

УДК 340.134: 371.2: 347.919

ПРОЦЕДУРНІ АСПЕКТИ СТВОРЕННЯ НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ

Литвин І.І., к.ю.н., доцент, докторант

Класичний приватний університет, вул. Жуковського, 70 Б, м. Запоріжжя, Україна

У статті на основі аналізу чинного законодавства України, що регулює суспільні відносини у сфері освіти, розглянуто процедурні аспекти створення навчального закладу. Доведено, що значення процедурних адміністративно-правових засад організації та функціонування навчального закладу полягає в тому, що вони визначають порядок взаємовідносин засновників навчальних закладів і (або) органів управління навчальних закладів з органами державної влади та місцевого самоврядування з питань надання тих чи інших освітніх послуг.

Ключові слова: процедурні аспекти, навчальний заклад, ліцензування, акредитація, статут, освіта.

ПРОЦЕДУРНЫЕ АСПЕКТЫ СОЗДАНИЯ УЧЕБНОГО ЗАВЕДЕНИЯ

Литвин И.И.

Классический приватный университет, ул. Жуковского, 70-Б, г. Запорожье, Украина

В статье на основе анализа действующего законодательства Украины, регулирующего

общественные отношения в сфере образования, рассмотрены процедурные аспекты создания учебного заведения. Доказано, что значение процедурных административно-правовых основ организации и функционирования учебного заведения заключается в том, что они определяют порядок взаимоотношений учредителей учебных заведений и (или) органов управления учебных заведений с органами государственной власти и местного самоуправления по вопросам предоставления тех или иных образовательных услуг.

Ключевые слова: процедурные аспекты, учебное заведение, лицензирование, аккредитация, устав, образование.

PROCEDURAL ASPECTS OF THE INSTITUTION ESTABLISHMENT

Lytvyn I.I.

Classic private university, str. Zhukovskoho, 70 B, Zaporizhzhia

The article is based on an analysis of current legislation of Ukraine regulating social relations in education sphere and reviews the procedural aspects of the institution establishment. It is widely known that education is of great value in terms of current society; it helps to conduct labor force training of different qualification level. Moreover, education has a mission of personality formation. Educational institutes also have an important role in education provision.

The aim of the article is to determine procedural aspects of the institution establishment. An order of establishment, reorganization and liquidation of educational institutions is determined by the Cabinet of Ministers of Ukraine in accordance to the law "On education". The same norm is containing in the following laws: "On vocational-oriented education", "On preschool education", "On secondary education", "On out-of-school education" and "On higher education". Until recently this order was determined by Regulation of Cabinet of Ministers of Ukraine "On establishment, reorganization and liquidation of educational institutions" on 05.04.1994 № 228, but recently it was consider null and void. There is no any new regulatory legal act for this purpose, and the laws listed above regulate questions of establishment of educational institution only in general without a concretization of the proper procedure.

It is proved that the value of procedural administrative law principles of organization and functioning of the educational institution consists in that they determine the procedure for interaction between the founders of educational institutions and (or) authorities of educational institutions with state and local authorities for the provision of various educational services.

Key words: procedural aspects, educational institution, licensing, accreditation, status, education.

Значення освіти в умовах сучасного суспільства надзвичайно велике. За її допомогою здійснюється підготовка робочої сили різного кваліфікаційного рівня. Крім того, на освіту покладена місія формування особистості. Важливу роль у наданні освіти відіграють навчальні заклади. Саме тому дослідження засад, якими встановлюються процедурні аспекти створення навчального закладу (порядок прийняття засновником рішення про створення навчального закладу, затвердження й погодження статутів, здійснення реєстрації, ліцензування, акредитації та атестації навчального закладу), має важливе значення, потребує особливої уваги з боку вітчизняних науковців.

Окремим аспектам процедури створення навчальних закладів присвячували увагу М. Артюхіна, Є. Булатов, В. Великий, О. Віхров, С. Жилінський, В. Журавський, К. Карчевський, Т. Козар, В. Комаров, Є. Комісарова, Н. Кравченко, М. Курко, Л. Марчук, А. Монаєнко та ін. Проте єдиного комплексного дослідження процедур створення навчального закладу так проведено й не було.

Саме тому метою статті є дослідити процедурні аспекти створення навчального закладу.

Порядок створення, реорганізації та ліквідації навчальних закладів, відповідно до Закону України «Про освіту», встановлюється Кабінетом Міністрів України. Така сама норма міститься й у Законах України: «Про професійно-технічну освіту», «Про дошкільну освіту»; «Про загальну середню освіту»; «Про позашкільну освіту»; «Про вищу освіту». Донедавна такий Порядок визначався Постановою Кабінету Міністрів України «Про порядок створення, реорганізації і ліквідації навчально-виховних закладів» від 05.04.1994 р. № 228, однак 10.03.2016 р. ця Постанова втратила чинність на підставі Постанови Кабінету Міністрів України «Про визнання такими, що втратили чинність, деяких постанов Кабінету Міністрів України» від 02.03.2016 р. № 147. Ніякого нового нормативно-правового акта із цього

приводу не було, а в зазначених Законах питання створення навчального закладу врегульовано лише в загальному вигляді, без конкретизації відповідного порядку. Так, наприклад, у Законі України «Про дошкільну освіту» закріплено, що державні дошкільні навчальні заклади створюються центральними органами виконавчої влади, комунальні дошкільні навчальні заклади – місцевими органами виконавчої влади або органами місцевого самоврядування. Рішення про створення, реорганізацію приватного дошкільного навчального закладу приймається засновником (власником) за наявності необхідної навчально-методичної та матеріально-технічної бази, педагогічних кадрів, а також із дотриманням санітарно-гігієнічних норм, правил і стандартів за погодженням із відповідним органом виконавчої влади з питань освіти й відповідним органом виконавчої влади з питань охорони здоров'я. Релігійні організації, статuti (положення) яких зареєстровано в установленому законодавством порядку, можуть бути засновниками (власниками) дошкільних навчальних закладів [1]. Відповідно до статті 11 «Про загальну середню освіту» Рішення про створення комунальних загальноосвітніх навчальних закладів для дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування, спеціальних загальноосвітніх шкіл (шкіл-інтернатів) для дітей, які потребують корекції фізичного та (або) розумового розвитку, приймаються Радою Міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері освіти. Рішення про створення гімназій, ліцеїв, колегіумів, спеціалізованих шкіл (шкіл-інтернатів), заснованих на комунальній формі власності, приймаються за поданням відповідних органів управління освітою Радою Міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями. Рішення про створення загальноосвітнього навчального закладу, заснованого на приватній формі власності, приймається засновником (власником) у порядку, встановленому законодавством України. Релігійні організації, статuti (положення) яких зареєстровано в установленому законодавством порядку, можуть бути засновниками (власниками) загальноосвітніх навчальних закладів. Рішення про створення шкіл соціальної реабілітації, їх підпорядкованість і джерела фінансування приймається Кабінетом Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері освіти [2]. У статті 13 Закону України «Про дошкільну освіту» встановлено, що засновниками позашкільного навчального закладу можуть бути центральні й місцеві органи виконавчої влади; органи місцевого самоврядування; підприємства, установи, організації України та їхні об'єднання незалежно від форм власності й підпорядкування, у тому числі релігійні організації, статuti (положення) яких зареєстровано в установленому законодавством порядку. Рішення про створення приватного позашкільного навчального закладу приймається засновником (власником) за наявності необхідної навчально-методичної та матеріально-технічної бази, педагогічних кадрів і дотримання санітарно-гігієнічних норм, правил і стандартів. Позашкільні навчальні заклади мають право відкривати свої філії в селах, селищах, містах України [1]. Варто відзначити й статтю 31 Закону України «Про вищу освіту», де записано, що рішення про утворення, реорганізацію (злиття, приєднання, поділ, перетворення) чи ліквідацію вищого навчального закладу приймається: 1) для закладів державної форми власності – Кабінетом Міністрів України; 2) для закладів комунальної форми власності – відповідними органами місцевого самоврядування; 3) для закладів приватної форми власності – фізичними та/або юридичними особами відповідно до закону, у тому числі релігійними організаціями, статuti (положення) яких зареєстровано в установленому законодавством порядку. Утворення в Україні вищих навчальних закладів за участю іноземних фізичних і юридичних осіб, вищими навчальними закладами іноземних країн своїх структурних підрозділів на території України здійснюється за умови отримання дозволу центрального органу виконавчої влади у сфері освіти й науки. Такі вищі навчальні заклади та їхні структурні підрозділи діють на території України виключно за умови отримання ліцензії на відповідну діяльність у порядку, встановленому

цим Законом. Вищі навчальні заклади України, відповідно до законодавства іноземних держав, можуть утворювати свої структурні підрозділи на території цих держав [3]. Що ж стосується порядку утворення професійно-технічних навчальних закладів, то у відповідному законі про це взагалі немає хоча б якихось загальних норм, окрім вищезазначеного посилання на те, що такий порядок визначається постановою Кабінету Міністрів України.

Важливим етапом на стадії створення навчального закладу є затвердження й погодження його статуту, на підставі якого він діятиме. Статути навчального закладу є основним нормативно-правовим актом локального характеру. Статути всіх навчальних закладів, окрім вищих, розробляються засновниками та (або) навчальним закладом на підставі відповідних типових положень, що затверджуються урядом України [3].

Після того, як навчальний заклад розробив статут, останній має бути затверджений і погоджений компетентним суб'єктом. Так, згідно із Законом України «Про освіту», статути навчальних закладів затверджуються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері освіти стосовно навчальних закладів, які засновані на загальнодержавній власності й перебувають у його системі; центральними органами виконавчої влади, яким підпорядковані навчальні заклади, засновані на загальнодержавній власності, за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері освіти; центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері освіти стосовно вищих навчальних закладів, заснованих на інших формах власності; місцевими органами виконавчої влади й органами місцевого самоврядування стосовно державних навчальних закладів, що є комунальною власністю, і навчальних закладів (крім вищих навчальних закладів), заснованих на інших формах власності [4].

Порядок затвердження статутів вищих і професійно-технічних навчальних закладів у Міністерстві освіти України визначається окремим Наказом Міністерства освіти України від 27.10.1999 р. № 370. У цьому Наказі закріплено, що в Міністерстві освіти України затверджуються статути вищих навчальних закладів, що засновані на державній власності й підпорядковані Міністерству освіти України; статути вищих навчальних закладів, заснованих на інших формах власності (крім статутів державних вищих навчальних закладів, які підпорядковані іншим центральним органам виконавчої влади, і вищих навчальних закладів, створених на комунальній власності й підпорядкованих місцевим органам державної виконавчої влади та органам місцевого самоврядування); статути професійно-технічних навчальних закладів, підпорядкованих Міністерству освіти України. У свою чергу, погодженню в Міністерстві освіти України підлягають статути вищих навчальних закладів, заснованих на державній власності й підпорядкованих іншим центральним органам виконавчої влади; професійно-технічних навчальних закладів незалежно від форми власності й підпорядкування (крім професійно-технічних навчальних закладів, підпорядкованих Міністерству освіти України). Затвердженню або погодженню в Міністерстві освіти України підлягають статути навчальних закладів незалежно від того, підлягають вони ліцензуванню, атестації або акредитації чи не підлягають [5].

Для того щоб затвердити чи погодити статуту власник вищого навчального закладу або орган управління майном навчального закладу має подати до Міністерства освіти України такий перелік документів: письмова заява власника або органу управління майном довільної форми з проханням затвердити або погодити статут і перелік документів, що додаються; три примірники проекту статуту (оригінал і дві копії, завірені в установленому порядку); установчий договір (оригінал і одна копія) про створення вищого навчального закладу, якщо засновників вищого навчального закладу дві й більше особи; дозвіл на створення навчального закладу районної (міської) державної адміністрації; документ, що підтверджує розмір сформованого статутного фонду, відповідно до законодавства; відомості про кадрове забезпечення навчального закладу з відображенням кількості й фахового рівня педагогічних або науково-педагогічних працівників, документ, що засвідчує рівень освіти і кваліфікації керівника навчального закладу; довідку за підписом власника або органу управління майном

навчального закладу про матеріально технічну базу навчального закладу та навчально-методичне забезпечення в межах норм, визначених чинним законодавством [5].

Після того, як зазначені суб'єкти подали всі необхідні документи до Міністерства освіти України для реєстрації вищого навчального закладу чи професійно-технічного закладу, цей центральний орган виконавчої влади з питань освітньої політики протягом двадцяти днів із дня отримання документів приймає рішення про затвердження, погодження статуту або про відмову такого, про що письмово повідомляє заявника. Відмовлено в затвердженні або погодженні статуту навчального закладу може бути з таких підстав: статут навчального закладу не відповідає законодавству України про освіту й вимогам законодавства України про мови; відсутні документи, визначені пунктами 6.6, 6.7 вищезазначеного Положення; подані документи не відповідають дійсності [5].

Наступною стадією створення навчального закладу є проходження процедур його реєстрації, ліцензування й акредитації. Процедура реєстрації необхідна для набуття навчальним закладом загального статусу юридичної особи, тобто з моменту проходження цієї процедури він, навчальний заклад, набуває праводієздатності. Порядок здійснення такої реєстрації визначається Законом України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань» від 15.05.2003 р. № 755-IV, загальними засадами, на підставі яких здійснюється зазначена реєстрація, є такі: 1) обов'язковість державної реєстрації в Єдиному державному реєстрі; 2) публічність державної реєстрації в Єдиному державному реєстрі та документів, що стали підставою для її проведення; 3) врегулювання відносин, пов'язаних із державною реєстрацією, та особливостей державної реєстрації виключно цим Законом; 4) державна реєстрація за заявницьким принципом; 5) прийняття документів для державної реєстрації та здійснення державної реєстрації за принципом екстериторіальності в межах України; 6) єдність методології державної реєстрації; 7) об'єктивність, достовірність і повнота відомостей в Єдиному державному реєстрі; 8) унесення відомостей до Єдиного державного реєстру виключно на підставі та відповідно до цього Закону; 9) відкритість і доступність відомостей Єдиного державного реєстру [6]. Ці принципові положення є справедливими й для реєстрації навчальних закладів.

Однак сам факт реєстрації навчального закладу як юридичної особи ще не надає йому права займатися освітньою діяльністю, для цього він має пройти процедуру ліцензування, в ході якого відбувається підтвердження фактичної спроможності певного конкретного навчального закладу здійснювати діяльність із надання освітніх послуг на тому чи іншому освітньому рівні. Необхідність здійснення ліцензування для проведення діяльності з надання зазначених послуг закріплена в статті 18 Закону України «Про освіту», а саме: «Діяльність навчального закладу розпочинається за наявності ліцензії на здійснення діяльності, пов'язаної з наданням послуг для одержання освіти і підготовкою фахівців різних рівнів кваліфікації. Ліцензія видається у порядку, що встановлюється Кабінетом Міністрів України» [4]. Сьогодні такий порядок визначається Постановою Кабінету Міністрів України «Про затвердження Ліцензійних умов провадження освітньої діяльності закладів освіти» від 30.12.2015 р. № 1187. У цій Постанові визначається коло вимог, що висуваються до надання освітніх послуг на різних структурних рівнях освіти, а також процедура перевірки відповідності навчального закладу, що має на меті надавати такі послуги, цим вимогам. Зокрема, у цій Постанові закріплено, що вимоги цих Ліцензійних умов стосуються кожного місця провадження освітньої діяльності. Органу ліцензування забороняється вимагати додаткові документи, які не зазначені в цих Ліцензійних умовах. Ліцензіат провадить освітню діяльність у межах ліцензованого обсягу, яким устанавлюється максимальна кількість осіб, що навчаються одночасно: у сфері вищої освіти – на певному рівні вищої освіти за певною спеціальністю на кожному курсі навчання; у сфері професійно-технічної освіти – на кожному курсі навчання за певною професією (у разі професійної підготовки), за певною навчальною програмою (у разі професійно-технічного навчання, перепідготовки, підвищення кваліфікації); у сфері загальної середньої освіти – на певному освітньому рівні

загальної середньої освіти; у сфері дошкільної освіти – за певним видом дошкільної освіти. Перевищення ліцензованого обсягу у сфері вищої та професійно-технічної освіти допускається в разі продовження навчання осіб, котрі робили перерву в навчанні з визначених законодавством причин, а також у випадках, передбачених законом. Перевищення ліцензованого обсягу у сфері загальної середньої та дошкільної освіти не допускається [7].

Варто відмітити, що певні аспекти порядку ліцензування вищих навчальних закладів також висвітлено в Законі України «Про вищу освіту» [3]. Зокрема, у ньому зазначається, що безпосередньому отриманню ліцензії вищим навчальним закладом передують ліцензійна перевірка, яку проводить Національне агентство із забезпечення якості вищої освіти. Здійснюється вона у двомісячний строк із дня надходження до агентства заяви й документів, що підтверджують відповідність заявника стандарту освітньої діяльності за відповідною спеціальністю. За результатами перевірки складається експертний висновок, який заявник разом із письмовою заявою подає центральному органу виконавчої влади у сфері освіти й науки. На підставі отриманих документів центральний орган виконавчої влади у сфері освіти й науки протягом 10 робочих днів видає відповідному вищому навчальному закладові ліцензію на провадження освітньої діяльності або відмовляє в її виданні. Рішення про відмову у виданні ліцензії має бути обґрунтованим і містити посилання на конкретні положення стандарту освітньої діяльності, яким не відповідає заявник [3].

Що стосується акредитації, то вона здійснюється щодо вищих навчальних закладів і вищих професійних училищ на підставі Законів України «Про вищу освіту», «Про професійно-технічну освіту» й Постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Положення про акредитацію вищих навчальних закладів і спеціальностей у вищих навчальних закладах та вищих професійних училищах» від 09.08.2001 р. № 978. Зокрема, в останній закріплено, що Акредитація проводиться з ініціативи навчального закладу. Акредитація вищого навчального закладу – це державне визнання його статусу (рівня акредитації). Акредитація напряму підготовки, спеціальності в навчальному закладі (відокремленому підрозділі навчального закладу) за певним освітньо-кваліфікаційним рівнем – це державне визнання відповідності рівня підготовки (перепідготовки) фахівців державним вимогам до напряму підготовки, спеціальності й вищого навчального закладу, затвердженим Міністерством освіти й науки України [8]. Щодо атестації, то вона проводиться щодо професійно-технічних, дошкільних, загальноосвітніх і позашкільних навчальних закладів у порядку, визначеному Законами України: «Про дошкільну освіту», «Про загальну середню освіту», «Про позашкільну освіту» – Постановою Кабінету Міністрів України «Про ліцензування, атестацію та акредитацію навчальних закладів» від 12.02.1996 р. № 200 та Наказом Міністерства освіти й науки України «Про затвердження Порядку державної атестації дошкільних, загальноосвітніх, позашкільних навчальних закладів» від 30.01.2015 р. № 67 [9].

Отже, підсумовуючи все зазначене, варто наголосити, що навчальні заклади відіграють дуже важливу роль у підвищенні культурного рівня як окремо взятої особистості, так і всієї держави загалом. Саме тому чим більше буде створено навчальних закладів, тим більше українців зможуть отримати гідну освіту. Щодо створення навчальних закладів, то значення процедурних адміністративно-правових засад організації та функціонування навчального закладу полягає в тому, що вони визначають порядок взаємовідносин засновників навчальних закладів і (або) органів управління навчальних закладів з органами державної влади й місцевого самоврядування з питань надання тих чи інших освітніх послуг.

ЛІТЕРАТУРА

1. Про дошкільну освіту: Закон України від 11.07.2001 р. № 2628-III // Відомості Верховної Ради України. – 2001. – № 49. – Ст. 259.
2. Про загальну середню освіту: Верховна Рада; акон України від 13.05.1999 р. № 651-XIV // Відомості Верховної Ради України. – 1999. – № 28. – Ст. 230.

3. Про вищу освіту : Закон України від 01.07.2014 р. № 1556-VII // Відомості Верховної Ради України. – 2014. – № 37-38. – Ст. 2004.
4. Про освіту : Закон України від 23.05.1991 р. № 1060-XII // Відомості Верховної Ради УРСР (ВВР). – 1991. – № 34. – Ст. 451.
5. Про затвердження Положення про порядок затвердження та погодження статутів вищих та професійно-технічних навчальних закладів у Міністерстві освіти України : Наказ МОН України від 27.10.1999 р. № 370 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://rada.gov.ua/>
6. Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань : Закон України від 15.05.2003 р. № 755-IV // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 2003. – № 31-32. – Ст. 263.
7. Про затвердження Ліцензійних умов провадження освітньої діяльності закладів освіти : Постанова КМУ від 30.12.2015 р. № 1187 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1187-2015-%D0%BF>
8. Про затвердження Положення про акредитацію вищих навчальних закладів і спеціальностей у вищих навчальних закладах та вищих професійних училищах : Постанова КМУ від 09.08.2001 р. № 978 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/978-2001-%D0%BF>
9. Про затвердження Порядку державної атестації дошкільних, загальноосвітніх, позашкільних навчальних закладів : Наказ МОН України від 30.01.2015 р. № 67 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/200-96-%D0%BF>

REFERENCES

1. “On School Education” : Law of Ukraine on 11.07.2001 № 2628-III, *Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrayiny*, 2001, no. 49, art. 259.
2. “On General Secondary Education” : Law of Ukraine on 13.05.1999 № 651-XIV, *Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrayiny*, 1999, no. 28, art. 230.
3. “On Higher Education” : Law of Ukraine on 01.07.2014 № 1556-VII, *Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrayiny*, 2014, no. 37-38, art. 2004.
4. “On Education” : Law of Ukraine on 23.05.1991 № 1060-XII, *Vidomosti Verkhovnoyi Rady URSR*, 1991, no. 34, art. 451.
5. “On Approval of Regulation on the Procedure of Approval and Adjustment of Statutes of Higher and Vocational-Technical Educational Institutions in the Ministry of Education of Ukraine” : Order of the Ministry of Education and Science of Ukraine on 27.10.1999 № 370, available at : <http://rada.gov.ua/>
6. “On State Registration of Legal Entities, Individual Entrepreneurs and Public Organizations” : Law of Ukraine on 15.05.2003 № 755-IV, *Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrayiny*, 2003, no. 31-32, art. 263.
7. “On Approval of Licence Provisions for Proceeding of Educational Activities of Educational Institutions” : Decree of the CMU on 30.12.2015 № 1187, available at : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1187-2015-%D0%BF>
8. “On Approval of the Regulation on Accreditation of Higher Educational Institutions and Specialities in Higher Educational Institutions and Higher Vocational Schools” : Decree of the CMU on 09.08.2001 № 978, available at : <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/978-2001-%D0%BF>

9. "On Approval of the Order of State Attestation of Preschool, General and Out-of-school Educational Institutes": Order of the Ministry of Education and Science of Ukraine on 30.01.2015 № 67, available at : <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/200-96-%D0%BF>

УДК 342: 347.919

ПРОЦЕДУРНА ФУНКЦІЯ В АСПЕКТІ ПОШУКУ НОВОЇ МОДЕЛІ СИСТЕМИ ФУНКЦІЙ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА УКРАЇНИ

Пирожкова Ю.В., к.ю.н., доцент, докторант

*Запорізький національний університет, вул. Жуковського, 66, м. Запоріжжя, Україна
yuliya150677@mail.ru*

У статті приділена увага теорії процесуальних функцій окремих видів юридичних процесів, що дало змогу прослідкувати загальну тенденцію традиційного виокремлення функцій класичних процесуальних галузей права та «відібрати» придатні класифікаційні критерії для конструювання оптимальної моделі системи функцій адміністративного права з урахуванням його адміністративно-процедурної й адміністративно-деліктної специфіки. Зроблено висновок про доцільність розширення переліку власнегалузевих базових функцій адміністративного права, тобто функцій першого (основного) рівня, до якого в науці адміністративного права традиційно зараховували лише регулятивну та охоронну функції, однопорядковою за значенням і специфічною за змістом власнегалузєвою процедурною функцією адміністративного права.

Ключові слова: адміністративний процес, адміністративно-процесуальне право, адміністративна процедура, процесуальна функція, процедурна функція адміністративного права.

ПРОЦЕДУРНАЯ ФУНКЦИЯ В КОНТЕКСТЕ ПОИСКА НОВОЙ МОДЕЛИ СИСТЕМЫ ФУНКЦИЙ АДМИНИСТРАТИВНОГО ПРАВА УКРАИНЫ

Пирожкова Ю.В.

*Запорожский национальный университет, ул. Жуковского, 66, г. Запорожье, Украина
yuliya150677@mail.ru*

Статья посвящена теории процессуальных функций классических процессуальных отраслей права, исследование которых позволило «отобрать» классификационные критерии для конструирования оптимальной модели функций административного права с учетом его административно-процедурной и административно-деликтной специфики. Сделан вывод о целесообразности расширения перечня базовых юридических отраслевых функций административного права, к которому в науке традиционно относили лишь регулятивную и охранительную функции, однопорядковой по значению и специфической по содержанию процедурной функцией административного права.

Ключевые слова: административный процесс, административно-процесуальное право, административная процедура, процессуальная функция, процедурная функция административного права.

PROCEDURAL FUNCTION IN THE ASPECT OF SEARCHING FOR A NEW MODEL OF SYSTEM OF ADMINISTRATIVE LAW FUNCTIONS IN UKRAINE

Pyrozhkova Yu.V.

*Zaporizhzhia National University, Zhukovskogo St., 66, Zaporizhzhia, Ukraine
yuliya150677@mail.ru*

Diversity and specificity of the field of administrative law, the multiplicity of its properties cause the multidimensional functionality. Analysis of current sectoral legal research sources indicates the actualization of studies related to the need to review and form a new conceptual approach to the clarification of social role and purpose of a certain branch of law in building a democratic, social state of law. Considering the multifunctionality of administrative law, the article is devoted to the investigation of general tendencies of the traditional distinguishing of functions of the classic procedural branches (civil